

**Talan mot Republiken Italien väckt den 23 december 2005
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-465/05)

(2006/C 60/46)

(Rättegångsspråk: italienska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 december 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av E. Traversa och E. Montaguti, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG genom att föreskriva att
 - verksamhet avseende särskild bevakning endast kan bedrivas av person som avlagt trohetsed till Republiken Italien,
 - privat bevakningsverksamhet inte får bedrivas utan tillstånd från prefekturen,
 - föreskriva att ovannämnda tillstånd skall ha en geografiskt begränsad giltighet och att det skall lämnas med hänsyn till antalet och omfattningen av de bevakningsföretag som är verksamma inom samma område,
 - privata bevakningsföretag skall ha ett driftställe i varje provins som de bedriver verksamhet i,
 - all personal hos ovannämnda företag skall ha ett individuellt tillstånd för att bedriva bevakningsverksamhet,
 - bevakningsföretag skall ha ett minimi- och/eller maximalt antal anställda för att beviljas tillstånd,
 - privata bevakningsföretag skall erlagga en säkerhet hos den lokala sparkassan,
 - priserna för privata bevakningstjänster skall fastställas genom tillstånd från prefekturen inom ramen för en viss marginal,
- 2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Privat bevakningsverksamhet utgör inte verksamhet som direkt eller indirekt är förenad med utövande av offentlig makt. Denna verksamhet kan därför inte omfattas av det undantag som föreskrivs i artiklarna 45 och 55 i fördraget avseende etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster.

1. Skyldigheten att avlägga ed utgör ett hinder som inte är berättigat och som inte står i proportion till sitt syfte eller till den yrkesverksamhet som de privata väktarna bedriver. Avläggandet av den formella eden försvårar etableringen och tillträdet generellt till den italienska marknaden avseende privata bevakningstjänster för aktörer från gemenskapen i sådan utsträckning att en tillfällig tjänsteleverantör kan avskräckas helt från att tillhandahålla sådana tjänster.
2. Kravet på tillstånd för den som vill tillhandahålla privata bevakningstjänster i Italien utan hänsyn till huruvida den som tillhandahåller sådana tjänster redan har analoga skyldigheter i den medlemsstat där han är etablerad utgör ett oberättigat hinder för friheten att tillhandahålla tjänster.
3. Ett företag från gemenskapen, verksamt inom denna bransch, som vill etablera sig inom ett visst område i Italien måste erhålla ett tillstånd för varje provins som det har för avsikt att bedriva verksamhet i (Italien har 104 provinser). Den behöriga myndigheten (prefekturen) kan dessutom vägra att bevilja tillstånd med hänsyn till antalet och omfattningen av de bevakningsföretag som är verksamma inom samma område.
4. Ett företag som vill etablera sig i Italien måste inrätta ett driftställe i varje provins som det erhållit tillstånd för, utan att det är nödvändigt för att tillhandahålla tjänsten. Dessutom utgör det ett hinder för friheten att tillhandahålla tjänster att föreskriva ett krav på driftställe, eftersom det utgör ett krav på att den som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster inom denna bransch skall vara etablerad.
5. I fråga om tillfälligt tillhandahållande av bevakningstjänster föreskrivs i italiensk lag att varje anställd skall ha ett individuellt tillstånd för att bedriva verksamhet i Italien, utan hänsyn till de kontroller avseende varje enskild väktare som redan genomförts i ursprungsmedlemsstaten.
6. De tillstånd som prefekturerna meddelar kan innehålla uppgifter om minimi- och/eller maximalantalet anställda. Ett åsidosättande av dessa begränsningar innebär att tillståndet återkallas. Sådana bestämmelser utgör hinder för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster som i synnerhet helt kan hindra tillträdet till marknaden för små företag.
7. Privata bevakningsföretags skyldighet att erlagga säkerhet enligt italiensk lag beaktar inte liknande skyldigheter med avseende på dess syfte som redan åligger tjänsteleverantören i den medlemsstat där företaget är etablerat.

8. Begränsningen avseende den fria prissättningen utgör ytterligare ett hinder för såväl etableringsfriheten som friheten att tillhandahålla tjänster. En ny aktör som försöker ta sig in på en viss marknad måste nämligen göra sin position gällande i förhållande till konkurrenterna och priset för tjänsterna utgör då en väsentlig faktor för att erhålla kunder.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 21 november 2005 i målet mellan Willy Kempter KG och Hauptzollamt Hamburg-Jonas – Ausfuhrerstattung

(mål C-2/06)

(2006/C 60/47)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 21 november 2005, som inkom till domstolens kansli den 4 januari 2006, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Willy Kempter KG och Hauptzollamt Hamburg-Jonas – Ausfuhrerstattung beträffande följande frågor:

- 1) Krävs det, för att ett lagakraftvunnet förvaltningsbeslut skall kunna omprövas och ändras i syfte att beakta EG-domstolens senare tolkning av relevant gemenskapsrätt, att den berörda personen har väckt talan mot förvaltningsbeslutet vid en nationell domstol och därvid åberopat att beslutet strider mot gemenskapsrätten?
- 2) Är tiden för att inge en ansökan om omprövning och ändring av ett lagakraftvunnet förvaltningsbeslut som strider mot gemenskapsrätten begränsad av överordnade gemenskapsrättsliga skäl, oberoende av de förutsättningar som uppställs i EG-domstolens dom av den 13 januari 2004 i mål C 453/00?

Överklagande, ingett den 9 januari 2006 av Cofradía de pescadores "San Pedro" de Bermeo m.fl., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, meddelade den 19 oktober 2005 i mål T-415/03: Cofradía de Pescadores "San Pedro" de Bermeo m.fl. mot Europeiska unionens råd, intervenienter: Europeiska gemenskapernas kommission och Republiken Frankrike

(mål C-6/06 P)

(2006/C 60/48)

(Rättegångsspråk: spanska)

Cofradía de pescadores "San Pedro" de Bermeo m.fl. har den 9 januari 2006 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, meddelade den 19 oktober 2005 i mål T-415/03: Cofradía de Pescadores "San Pedro" de Bermeo m.fl. mot Europeiska unionens råd, intervenienter: Europeiska gemenskapernas kommission och Republiken Frankrike. Klaganden företräds av E. Garayar Gutiérrez, G. Martínez-Villaseñor, A. García Castillo och M. Troncoso Ferrer, abogados.

Klagandena yrkar att domstolen skall

- 1) förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,
- 2) upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 19 oktober 2005 i mål T-415/03, och
- 3) bifalla de yrkanden som klagandena anförde i förstainstansrätten, nämligen att domstolen skall

— fastställa att rådet, genom att, i enlighet med rådets förordningar nr 3074/95⁽¹⁾, nr 390/97⁽²⁾, nr 45/98⁽³⁾, nr 48/99⁽⁴⁾ och nr 48/1999⁽⁵⁾, överföra en del av den kvot för ansjovis i ICES-område IX som tilldelats Republiken Portugal till Republiken Frankrike i syfte att fiskas av denna stat i ICES-område VIII, ådragit gemenskaperna ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar och brutit mot principen om relativ stabilitet enligt artikel 161.1 f i akten om anslutningsvillkoren för Konungariket Spanien och Republiken Portugal samt om anpassningarna av fördragen (EGT L 302, 1985, s. 23; svensk version: Handlingar om anslutning till Europeiska gemenskaperna, 1987, volym II, s. 412) samt principen om relativ stabilitet och principen om berättigade förväntningar, eftersom den har minskat de totala tillåtna fångstmängden ansjovis för Spanien och för den fiskeflotta som hade tillstånd att fiska ansjovis i ICES-område VIII under perioden 1996–2001,